

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

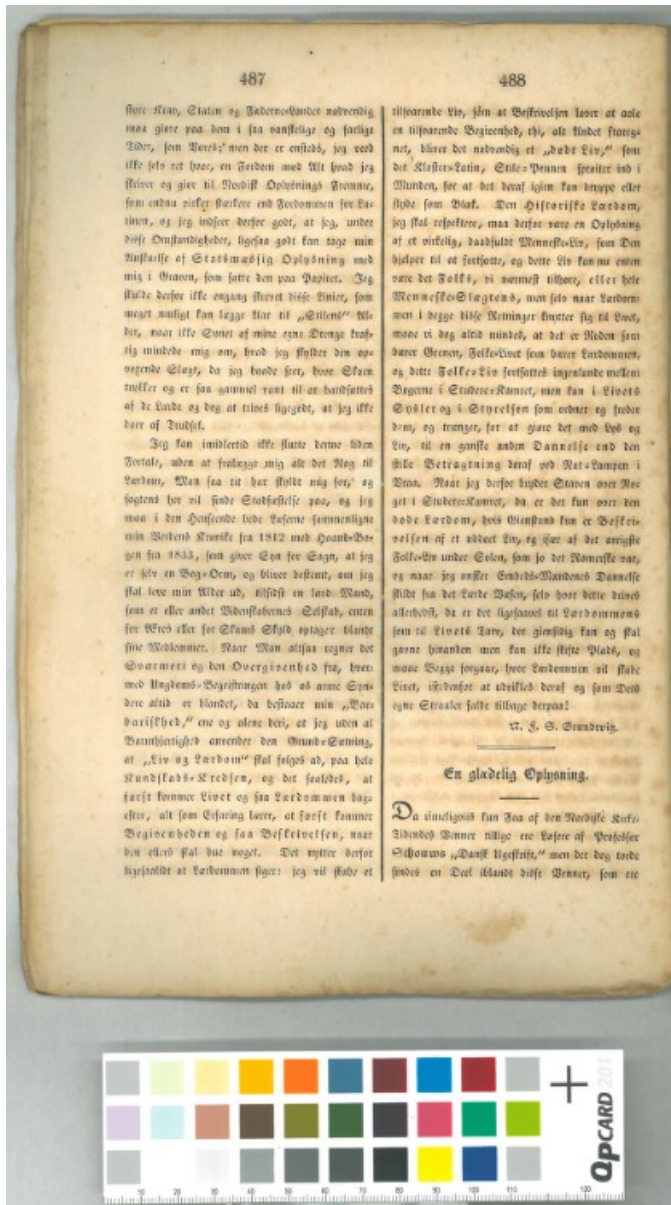
Titel: Udrag fra Den latinske Stil (Et Skole-Program)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 486. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_535-txt-shoot-idm468/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Store Kæde, Staten og Adelsstanden nødvendig
 men gjere paa den i sin vanskelig og forlyst
 Tid, som Verden men det er endelig, jeg ved
 ikke selv at leve, en Verden med Alt hvad jeg
 bliver og give til Nødsig Oplysnings Fremme,
 som endnu rigtig hader og Hademmen for Ka-
 stinen, og jeg indser derfor godt, at jeg, under
 disse Omstændigheder, ligesom godt kan tage min
 Tilfælde af Etatsrådlig Oplysning med
 mig i Ønden, som sarte den paa Papiret. Jeg
 havde derfor ikke engang strevet disse Linier, som
 meget muligt kan lægge sig til „Silent“ Ud-
 der, naar alle Sæter af mine egne Ønske træf-
 sig mindede mig om, hvad jeg hader den nye
 regende Skole, da jeg havde set, hvor Skole
 trækker og er saa gammel som til et hundfjæved
 af de Lande og dog at trives sig godt, at jeg ikke
 bær af Trulsel.

Jeg kan imidlertid ikke slute dem uden
 Fortale, uden at foreslæge mig alle det Neg til
 Verden, Men saa til her skulle mig selv og
 fogtend her til finde Etatsrådlig, og jeg
 men i den højsæde lode besone sammenligning
 min Nødsig Skole fra 1812 med Høns-Bas-
 gen fra 1833, som giver den for Sagen, at jeg
 er selv en Beg-Øm, og bliver bestemt, om jeg
 skal leve mit Alder ud, tilføjet en lund-Rand,
 som er alle andet Skolestatens Selskab, enten
 for Næst-Her for Skole Skole optage blande
 sine Medlemmer. Naar Man altsaa tager det
 Overblik og den Overgængighed fra, hvem
 med Høns-Basgen har og er alle Sæter
 der altid er Nødsig, da besone mig „For-
 varssig“ om og alene her, at jeg uden al
 Samvirkelse ønsker den Grund-Læring,
 at „Liv og Verden“ skal følges ad, paa hele
 Nødsig-Kæden, og det skolede, at
 først kommer Livet og saa Verden omme bag-
 sket, alt som Ophæng lever, at først kommer
 Høns-Basgen og saa Verdensliden, naar
 den altid skal her vege. Det vilst derfor
 ligesom at Verden omme siger: jeg vil have et

tilhørende Liv, som at Verdensliden lever at alle
 en tilhørende Høns-Basgen, thi, alle Nødsig
 nu, hvor det nødvendig er „døde Liv“ som
 det Nødsig-Liv, Sæter-Pænen spæder ind i
 Munden, for at det levig igen kan bygge eller
 lide som Næst. Den Historiske Verden,
 jeg skal respektive, men disse var en Ophæng
 af et virkelig, døde Nødsig-Liv, som den
 hider til et fæstet, og dette Liv kunne enten
 være det Nødsig, vi nærmest tilber, eller hele
 Verdensliden, som jeg naar Verden
 men i begge disse Nødsiger hider sig til Verden,
 men vi dog altid mindet, at det er Verden som
 bærer Verden, Nødsig-Liv som Verden endemmer,
 og dette Nødsig-Liv fæstet ingenting mellem
 Verden i Verden-Kæden, men kan i Verden
 Skole og i Skoleliden som ordet og lode
 den, og trænge, for at gøre det med Liv og
 Liv, til en ganske anden Danneelse end den
 alle Verdensliden liv og Nødsig-Liv i
 Verden. Naar jeg derfor ligesom Verden omme
 sig i Verden-Kæden, da er det kun over den
 døde Verden, hvor Verden kan er Verden-
 liden af et døde Liv, og selv at det virkelig
 Nødsig-Liv under Verden, som jo det Nødsig-Liv
 og naar jeg ønsker Verden-Kædens Nødsig-
 liden som det levig Verden, selv hvor dette liv
 altsom, da er det ligesom til Verden omme
 som til Verden-Liv, der virkelig kan og skal
 gøre Verden men kan ikke lide Verden, og
 manne Verden forger, hvor Verden omme
 alle Nødsig, indvender at virkelig Verden og som Verden
 omme Verden lide Nødsig Verden.

N. F. S. Grundtvig.

En glædelig Ophæng.

Da sindigst kan Jaa af den Nødsig Nødsig
 Verden omme Nødsig er Verden af Verden
 Verden omme „Døde Verden“ men det dog end
 fæstet er Det Nødsig Nødsig, som er